

19. Κι εκείνος, κανείς δεν ξέρει αν από σύμπτωση, ή πως για ν' απαντήσει,
 20. έβγαλε τὸ χέρι πάνω στην καρδιά του.
 21. Και τότε τὸν χτύπησε. Ἦτορα μπήκε ἄλλος ἄθροισ-
 πος πούχε χάσει τὸ πρόσωπό του και τὸν χτύπησε κι
 αὐτός.
 22. Κι οἱ ἄθροισμοι πούχαν χάσει τὸ πρόσωπό τους, ή-
 σαν πολλοί.
 23. Καὶ ξημέρωσε. Καὶ βράδισε.
 24. Ἡμέρες σφάντα.
 25. Κι ἤρθαν στιγμές πού φοβήθηκε πὼς θὰ χάσει τὸ
 λογικό του.
 26. Καὶ τὸν ἔσωσε μιὰ μικρὴ ἀράχνη στὴ γωνιά, πού
 τὴν ἔβλεπε ἀκούραστη κι ὑπομονετικὴ νὰ ὑφαινει τὸν
 ἴστο τῆς.

27. Καὶ κάθε μέρα τῆς τὸν χάλασαν μὲ τίς μπότες τους
 μπαίνοντας.
 28. Κι ἐκείνη τὸν ξανάρχιζε κάθε μέρα. Καὶ τῆς τὸν χά-
 λασαν πάλι. Καὶ ἔρχιζε ἐκὼν.
 29. Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

οἱ ἀσθματικοὶ
 μέ τὸ κασπέτο
 16. Καὶ τὴν πρώτη νύχτα μπήκε μὲς στὸ καλὸ ἔνας ἀν-
 θρωπος πούχε χάσει τὸ πρόσωπό του, κι ἀκούμπησε τὸ
 φανάρι πού κρατοῦσε κάτω στὸ πάτομα.
 17. Κι ὁ ἴσκιος του μεγάλωσε πάνω στὸν τοῖχο.
 18. Καὶ τὸν ἐρώτησε: πού ἔχεις κρυμμένα τὰ δπλα;

19. Κι ἐκεῖνος, κανείς δεν ξέρει αν από σύμπτωση, ή
 πως για ν' απαντήσει,
 20. έβγαλε τὸ χέρι πάνω στην καρδιά του.
 21. Και τότε τὸν χτύπησε. Ἦτορα μπήκε ἄλλος ἄθροισ-
 πος πούχε χάσει τὸ πρόσωπό του και τὸν χτύπησε κι
 αὐτός.
 22. Κι οἱ ἄθροισμοι πούχαν χάσει τὸ πρόσωπό τους, ή-
 σαν πολλοί.
 23. Καὶ ξημέρωσε. Καὶ βράδισε.
 24. Ἡμέρες σφάντα.
 25. Κι ἤρθαν στιγμές πού φοβήθηκε πὼς θὰ χάσει τὸ
 λογικό του.
 26. Καὶ τὸν ἔσωσε μιὰ μικρὴ ἀράχνη στὴ γωνιά, πού
 τὴν ἔβλεπε ἀκούραστη κι ὑπομονετικὴ νὰ ὑφαινει τὸν
 ἴστο τῆς.
 27. Καὶ κάθε μέρα τῆς τὸν χάλασαν μὲ τίς μπότες τους
 μπαίνοντας.
 28. Κι ἐκείνη τὸν ξανάρχιζε κάθε μέρα. Καὶ τῆς τὸν χά-
 λασαν πάλι. Καὶ ἔρχιζε ἐκὼν.
 29. Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

πομπῆς
 «Ναί, ναί», ἀκούγεται μιὰ φωνὴ στὸ δρόμο.
 Ποῖόν βεβαίωσε αὐτὴ ἡ φωνή; Γιὰ τί πράγμα τὸν βε-
 βαίωσε;
 Ἡ μήπως βεβαίωσε μονάχα τὸν ἑαυτὸ τῆς γιὰ τὴ με-
 γάλῃ ἀβεβαιότητα τῆς ζωῆς.